

S padom cijene barela nafte, koja se spustila ispod 50 dolara, pada i cijena električne energije na europskom tržištu, koju dodatno ruši niska potražnja zbog gospodarske krize. Električnu energiju trenutno je na europskom tržištu moguće kupiti za nešto malo više od tri eurocenta po kilovatsatu, za razliku od, primjerice, sredine 2008. godine, kad je ona iznosila osam i pol eurocenta, a barel nafte dosegao cijenu od 150 dolara. Isplati li se, u ovakvoj situaciji, više struje uvoziti umjesto da se energija proizvodi u domaćim pogonima, i koliko je uopće, s takvim cijenama električne energije na tržištu, isplativa gradnja velikih kapaciteta poput Plomina C na ugljen, pita Novi list. Dugoročno, mišljenje je stručnjaka, mi nove kapacitete moramo graditi jer će nam sve veći broj postojećih kapaciteta za proizvodnju električne energije – termoelektrana, zbog starosti izlaziti iz pogona, dok je za pripremu i gradnju novih potrebno najmanje pet, do čak deset godina. Novi su nam kapaciteti, termoelektrane prije svega, potrebni tim više što će u elektroenergetskom sustavu biti sve veći broj pogona na obnovljive izvore energije – Sunce, vjetar, biomasu i druge, koji su nestalni, i na koje se opskrba potrošača ne može osloniti. Ugljen najstabilniji – Svaka razborita zemlja nastoji imati vlastite instalirane snage dovoljno da se pokrije i u slučaju, iz različitih razloga, prekinute međusobne europske povezanosti. Uvijek su moguće prirodne kataklizme, veliki opći poremećaji na europskom tržištu, eventualni rat ili političko zaoštavanje. A to postaje sve značajnije i s porastom udjela nestalnih obnovljivih izvora u ukupnoj proizvodnji, smatra energetičar Marijan Kalea. Hrvatska mora, napominje, graditi veliku elektranu na stalni primarni izvor energije, pri čemu bolje na ugljen nego na plin, kojeg je nerazborito spaljivati u elektranama. – Naravno da će i ugljen i plin biti uvozni jer ni vlastitog plina nemamo dovoljno, no razboritije je uvoziti sirovinu umjesto najskupocjenijeg oblika energije – elektrike, ističe Kalea, dodajući kako će do problema doći ako na vrijeme ne izgradimo nove kapacitete. Cijene gotove električne energije na tržištu nemoguće je dugoročno predviđati, kaže, kao ni cijene energenata, no smatra da će cijena ugljena ipak biti najstabilnija. Mnogi su analitičari uvjereni da će cijena električne energije rasti zbog rasta potrošnje, ali i ulaska sve većeg broja obnovljivih izvora u sustav, čija je proizvodna cijena još uvijek velika. Hrvatska u elektranama ima i više nego dovoljno proizvodnih kapaciteta, no mnoge od njih nisu konkurentne. U nekim je našim termoelektranama, poput onih u Rijeci i Sisku, proizvodnja preskupa, zbog čega one mahom stoje ugašene. Prošle je godine HEP u svojim termoelektranama, zahvaljujući dobroj hidrološkoj godini i velikoj proizvodnji struje u hidroelektranama, proizveo 29 posto manje nego godinu prije. I uvoz je bio puno manji, za gotovo 36 posto, pri čemu se polovica električne energije u NE Krško ne smatra uvozom, već vlastitom proizvodnjom HEP-a u zajedničkoj slovensko-hrvatskoj nuklearki. U hidroelektranama je proizvedeno 8,4 GWh električne energije, što je

Hrvatskoj su nužni vlastiti kapaciteti iz obnovljivih izvora energije, ali i neizostavni, bazni kapaciteti u termoelektranama

rekord unatrag više godina, pa je i proizvodnja u termoelektranama bila puno manja, kao i uvoz koji je primjerice 2012., zbog loše hidrološke godine, bio daleko veći. Lani je HEP uvezao 2,76 GWh električne energije, 16 posto od onoga što je ukupno prodao, dok je prije tri godine taj uvoz iznosio čak 36 posto. Na uvoz se, zaključuju stručnjaci, ne smijemo oslanjati, jer se situacija, kažu, već sutra može promijeniti nagore. Nužni su nam vlastiti kapaciteti iz obnovljivih izvora energije, ali i neizostavni, bazni kapaciteti u termoelektranama.

izvor: energetika-net.com